

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XIV. Gregorii Papae I. Ad Narsem Comitem. De Pelagiana haeresi.
De anima Adae in peccato mortua. De Synodo Ephesina, & de causa
Ioannis presbyteri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

EPISTOLA XIV.

G R E G O R I I P A P Æ I.
AD NARSEM COMITEM.

De Pelagiana hæresi. De anima Adæ in peccato mortua.
De Synodo Ephesina, & de causa Ioannis
presbyteri.

Gregorius Narſi comiti.

Genef. 2. C ARITAS vestra, solitudinem nostræ opinionis habens, scribere studuit quid de illo codice, qui contra Athanasium presbyterum transmissus est, sensi. Quem nos ex parte aliqua subtiliter percurrentes, in Manichæi inuenimus dogma cecidisse. Sed is qui loca aliqua esse hæretica signo contraposito ostendit, ipse quoque in Pelagianam hæresim labitur; quia quædam loca catholice dicta, & omnino orthodoxa, velut hæretica annotauit. Hoc enim vbi scriptum est; quia cum peccauit Adam, eius est anima mortua? Qualiter mortuam dixerit, inferius ostendit; quia status sui beatitudinem amisit. Hoc quisquis negat, catholicus non est. Deus autem dixerat: *Qua hora comederitis, morte moriemini.* Cum ergo comedit de ligno vetito Adam, quia in corpore mortuus non est nouimus, quia post hoc filios genuit, atque annis multis vixit. Si itaque in anima mortuus non est, quod dici nefas est, ipse mentitus est, qui hunc prædixit, die qua peccasset, moriturum. Sed sciendum est, quia mors duobus accidit modis, aut absentia viuendi, aut a qualitate viuendi. In hoc ergo quod comederit vetitum, eius anima dicitur mortua; non absentia viuendi, sed a qualitate viuendi, ut postmodum viueret in poena, qui ad hoc creatus fuerat ut beate viueret in lætitia. Hunc ergo locum qui in eo codice, qui mihi a fratre meo Ioanne episcopo transmissus est, annotauit hæreticum, Pelagianus est, quia sententia ista euidenter Pelagii est: quam Paulus apostolus aperte in suis epistolis destruxit. Quæ loca epistolarum eius singula dicere prætermitto, quia scienti loquor. Pelagius vero, qui in Ephesina Synodo damnatus est, eaintentione hoc dixit, ut ostenderet nos a Christo vacue redemptos. Si enim nos per Adam in anima mortui non sumus, quod

dicere nefas est, vacue redempti sumus. Ephesinam autem Synodum perscrutantes, de Adelphio & Saua, & ceteris aliis, qui illic dicuntur esse damnati, omnino nihil inuenimus: & existimamus, quia sicut Calchedonensis Synodus in uno loco ab ecclesia Constantinopolitana falsata est, sic aliquid in Ephesina Synodo factum est. Caritas ergo vestra vetustos omnino codices eiusdem Syndi requirat, & illic inde videat si quid tale inuenitur, mihi eumdem codicem quem inueniterit transmittat, quem mox ut legero retransmitto: nouis enim codicibus passim non credat. Ex qua re dubius factus sum, & nihil adhuc volui de hac causa praedicto fratri meo Ioanni episcopo rescribere. Romani autem codices multo veriores sunt quam Graeci: quia nostri sicut non acumina, ita nec imposturas habent. De Ioanne vero presbytero cognoscite, quia illius causa per Synodum decisâ est, in qua aperte cognoui, quia eius aduersarii eum facere haereticum voluerunt, & diu conati sunt, sed minime potuerunt. Vestros, qui nostri sunt, mea vice salutare, & nostri, qui vestris sunt, per me vos multum salutant. Omnipotens Deus sua te manu inter tot spinas protegat, ut eos illæsus, quos Dominus elegit, flores decerpas.

Ioan. diac.
lib. 4. cap.
36.

EPISTOLA XV.

GREGORII PAPÆ I.

AD IOANNEM EPISCOPVM CONSTANTINOPOLITANVM.

De Ioanne presbytero iniuste damnato, quem liberum esse pronuntiat.

Gregorius Ioanni episcopo Constantinopolitano.

SIC V T hæretorum prauitas zelo rectæ fidei compri-
menda, ita veræ confessionis est integritas amplecten-
da. Nam si credi fideliter confitenti despicitur, cunctorum
in dubium fides adducitur, atque errores ex incauta gene-
rantur distinctione mortiferi. Et hinc non solum errantes
oues ad caulas minime dominicas reuocantur, sed etiam
intropositæ ferinis dentibus laniandæ crudeliter exponun-
tur. Hoc ergo, frater sanctissime, subtiliter perpendamus,
& sub praetextu hæresis affligi quempiam veraciter profi-
tentem fidem catholicam non sinamus, ne, quod absit,

O o o iij

Ioan. diac.
lib. 4. c. 36.